

فیلمنامه

شب تلخ

شاهین خواجهدیند

نشر روزگار

سرشناسه : فولادوند، شاهین، ۱۳۶۹ -
 عنوان و نام پدیدآور : شب تلخ/ نویسنده فیلمنامه و بازپرداخت نهایی شاهین فولادوند.
 مشخصات نشر : تهران : انتشارات روزگار، ۱۳۹۶.
 مشخصات ظاهری : ۱۹۲ ص.؛ ۱۴ × ۲۱ س.م.
 شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۳۷۴-۷۵۸-۹
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا
 یادداشت : بالای عنوان : فیلمنامه.
 موضوع : فیلمنامه‌های فارسی
 موضوع : Motion picture plays, Persian
 ر.بندی کنگره : ۱۳۹۶ ۲/PN۱۹۹۷ ش۲/
 ر.بندی یویی : ۷۹۱/۴۳۷۲
 شماره کتابشناسی ملی : ۴۹۶۳۷۴۹

شب تلخ

(فیلمنامه در ژانر اجتماعی)

نویسنده: شاهین فولادوند

سر روزگار

پ.ا: اسفند ۱۳۹۶

۵۰۰ حارگار

طراح جلد: ریسا بیژی

حروفچین: مژده صدر - سالاری فر

صفحه‌آرا: مژده صدر

قیمت: ۱۷۰۰۰ تومان

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۳۷۴-۷۵۸-۹

چاپ و صحافی: تفرید

نشانی دفتر و فروشگاه: خ انقلاب - خ دانشگاه - جنب شهدای ژاندارمری

مرکز خرید دانشگاه طبقه زیر همکف - پلاک ۴

تلفن: ۶۶۹۵۸۱۴۰

تلگرام: ۰۹۹۰۰۳۷۳۸۵۶

www.ruzegarnashr.yahoo.com

rozegar.no@gmail.com

یادداشت نویسنده:

اغلب بر این باورند که فیلمنامه‌نویسی یک اثر مستقل نمی‌باشد و صحنه‌ها و سکانس‌هایی خام‌اند که برای به تصویر کشیدن، نیازمند یک کارگردان است. البته من صرفاً این اعتقاد را قبول ندارم و نمی‌توان گفت که یک سناریوی نوشته شده‌ی کامل، بی‌اساس است و ماده‌ی خامی است که باید حتماً به فیلم تبدیل شود. عده‌ای دیگر هم بر این باورند که اگر یک فیلمنامه به فیلم تبدیل نشود دیگر فیلمنامه نیست و ممکن است که این حرف تا حدودی درست باشد ولی باز هم برای تمامی فیلمنامه‌ها سازگاری ندارد. ریحی فیلمنامه‌ها هستند که به فیلم تبدیل نشده‌اند اما می‌توان بارها آن‌ها را خواند و از خواندنشان هم لذت برد. و این کار می‌تواند یک هدف آموزشی برای علاقه‌مندان به این حرفه تلقی گردد. پس اینکه بگوییم فیلمنامه یک اثر مستقل نیست تا حدودی به این حرفه بی‌اعتنا بوده‌ایم. چاپ فیلمنامه‌هایی که بنا به دلایلی موفق نشده‌اند که به فیلم تبدیل شوند باعث می‌شود که فیلمنامه‌ها به صورت مستقلی از خود نشان دهند و تلاشی است برای اهداف آموزشی این فن. در هر صورت فیلمنامه‌ها هم متن هستند و هم دیالوگ و باید با آثار ادبی با ارزش هم برابری کنند. اصلاً منبع خوبی است برای همه کسانی که می‌خواهند این حرفه را دنبال کنند. چاپ فیلمنامه که فعلاً فیلمی از روی آن ساخته نشده باشد قطعاً خواندنی و لذت‌بخش است و قوه تخیل خواننده را وادار می‌کند که همچون یک فیلم در ذهن خود، آن را بسازد و با آن همراه شود. در آثار واقع به «فیلمنامه خوانی» نسبت به «نمایشنامه خوانی» کم توجهی شده است و حتی در خیلی کلاس‌ها از خواندن آن طفره می‌روند و این وظیفه به عده هنرجو می‌گذارند ولی در عوض در همه‌ی کلاس‌ها با ارزش کدها، نمایشنامه خوانی وجود دارد. در حالی که شباهت کمی بین این دو حرفه است و تفاوت‌های فاحشی دارند و کسانی که می‌خواهند به طور جدی به این دو را فرا گیرند نیازمند تفکر و تحلیل در هر دو شاخه هستند. شاید چاپ فیلمنامه‌ها قبل از فیلم شدن، آغازی باشد برای اینکه به این حرفه بیشتر توجه شود و نویسندگان این آثار به خود توان و امید بخشند و نوعی آموزش باشد برای همه کسانی که به نحوی این حرفه را دوست دارند. باید پذیرفت که نوشتن یک سناریو را هم یک نویسنده انجام می‌دهد و کاملاً به

نوشتن و شخصیت‌پردازی و روایت، آشنایی و تسلط کافی دارد و فقط تفاوت در قالب داستان است. خواندن فیلمنامه‌ها به دلیل کم بودن حجمشان برای خوانندگان جوان و کم‌طاقت امروز که از خواندن داستان‌های طولانی فاصله گرفته‌اند، می‌تواند لذت خواندن یک روایت ادبی را به آن‌ها بچشاند. فیلمنامه‌ها هم جزیی از ادبیات داستانی‌اند و چه به فیلم تبدیل بشوند و چه نشوند، نباید اصالت و ظرافت نویسنده اثر از بین برود. با این امید که فیلمنامه‌ها در کشور رونق یابند و آن‌هایی که به هر نحوی به نگارش فیلمنامه پرداخته‌اند کتاب شوند و برای نسل‌های آتی تاثیرگذار باشند. همان‌طور که «جیمز اولز» می‌گوید: فیلمنامه خوانی بهترین نوع آموزش برای فیلمنامه نویسی است، زیرا هم اهالی این فن، کار بلد می‌شوند و هم نویسندگان به آواز مطرح...!

شاهین فولادوند